<u>הדגמת תקשורת SSL</u>

בשלב ראשון נרצה ליצור מפתח פרטי ותעודה חתומה עצמית (self-signed certificate) המכילה את המפתח הציבורי.

כדי ליצור את המפתח והתעודה נוריד את התוכנה openssl. בד"כ התוכנה מגיעה כקבציי קוד ויש ליצור אותה על המחשב, אך יש מספר גופים אשר יצרו עבורנו קבצי התקנה. ניתן למצוא את הקישורים בhttps://wiki.openssl.org/index.php/Binaries וניתן להוריד את ההתקנה מהאתר https://slproweb.com/products/Win32OpenSSL.html

לאחר שהתקנו את התוכנה, נפתח cmd במצב אדמיניסטרטור וניגש לספריית פרויקט הפייתון שלנו.

נריץ את openssl עם הפרמטרים הבאים:

req -x509 -sha256 -nodes -days 365 -newkey rsa:2048 -keyout privateKey.key -out certificate.crt

שימו לב שיש לתת את הנתיב המלא להתקנה של openssl במחשב שלכם (בדוגמה הנתיב הוא (c:\Program Files\OpenSSL-Win64\bin\openssl.exe

```
D:\work\crypto\tls>"c:\Program Files\OpenSSL-Win64\bin\openssl.exe" req -x509 -sha256 -nodes -days 365 -newkey rsa:2048 -keyout privateKey.key -out certificate.crt + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ... + ..
```

קוד השרת

נבצע יבוא של ספריות התקשורת וההצפנה

```
6 Dimport socket
7 Dimport ssl
```

נייצר עצם שידאג לאבטחה, נטען את קובץ התעודה ואת המפתח הפרטי:

```
context = ssl.SSLContext(ssl.PROTOCOL_TLS_SERVER)
context.load_cert_chain(CERT_FILE, KEY_FILE)
```

נייצר socket רגיל ונקשר אותו לפורט של מערכת ההפעלה.

```
server_socket = socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)

try:
server_socket.bind((IP_ADDR, PORT))
server_socket.listen(QUEUE_LEN)
```

נעטוף את ה-socket בעצם האבטחה ונקבל socket מאובטח. נמתין להתקשרות מהלקוח בעזרת ה-socket המאובטח.

מכאן הקוד זהה לקוד של שרת לא מאובטח.

```
msg = conn.recv(PACKET_LEN).decode()
while msg != EXIT_CMD:

print('received ' + msg)
conn.send(MSG.encode())
msg = conn.recv(PACKET_LEN).decode()
conn.send(EXIT_RES.encode())
print('exiting')
```

```
IP_ADDR = '0.0.0.0'
QUEUE_LEN = 1
PACKET_LEN = 1024
   context = ssl.SSLContext(ssl.PROTOCOL_TLS_SERVER)
    server_socket = socket.socket(socket.AF_INET, socket.SOCK_STREAM)
       server_socket.listen(QUEUE_LEN)
       ssock = context.wrap_socket(server_socket, server_side=True)
          conn.send(EXIT_RES.encode())
       server_socket.close()
```

<u>קוד הלקוח</u>

נבצע יבוא של ספריות התקשורת וההצפנה

```
6 Dimport socket
7 Dimport ssl
```

נורא ללקוח (self-signed certificate) נייצר עצם שידאג לאבטחה, מאחר ואנו משתמשים בתעודה חתומה עצמית (self-signed certificate) נורא ללקוח לא לוודא את התעודה:

```
# create the ssl context

context = ssl.create_default_context()

# allow self signed certificate

context.check_hostname = False

context.verify_mode = ssl.CERT_NONE
```

נעטוף אותו ע"י עצם האבטחה ונקבל socket נעטוף אותו ע"י עצם האבטחה

```
my_socket = socket.socket()

conn = context.wrap_socket(my_socket, server_hostname=HOST_NAME)
```

מכאן הקוד זהה לקוד של לקוח לא מאובטח:

```
conn.connect((HOST_NAME, PORT))
msg = input(USER_INPUT)

while True:

conn.send(msg.encode())
answer = conn.read(MSG_LEN).decode()
print(answer)
if answer == EXIT_CMD:
break
msg = input(USER_INPUT)
print('exiting')
```

קוד הלקוח המלא:

```
HOST_NAME = '127.0.0.1'
MSG_LEN = 1024
USER_INPUT = 'please enter a command'
   context = ssl.create_default_context()
   context.check_hostname = False
   context.verify_mode = ssl.CERT_NONE
   conn = context.wrap_socket(my_socket, server_hostname=HOST_NAME)
       conn.connect((HOST_NAME, PORT))
           answer = conn.read(MSG_LEN).decode()
           if answer == EXIT_CMD:
          msg = input(USER_INPUT)
```

כתבו שרת ולקוח בסיסיים המשתמשים בתקשורת מאובטחת.

פתחו wireshark ועקבו אחרי פתיחת הקשר עד אשר נקבע מפתח ההצפנה הסימטרי.